

Amikor megtudtam, hogy az utolsó néhány hónapomat otthon kell töltenem, bevallom kicsit örültem. Nem kell iskolába járni, korán kelni stb.… Akkor még nem tudtam, hogy ilyen jól meg lesz oldva a digitális oktatás. Az osztályom főleg a Google Clasroomon kapja meg a házi feladatokat és a legtöbb dolgozatot Redmentán írjuk meg. Az első hetekben nagyon nehezen boldogultam egyedül. Sokkal többnek éreztem a nyomást, ami rám nehezedett, mint eddig. Többet ültem a laptopom és a tankönyveim előtt, ami miatt sokszor már nagyon fájt a fejem és a derekam. De egy kis idő után sikerült belerázódnom a jelenlegi helyzetbe. Rájöttem, hogyha esténként rendszeresen sportolok és a nap folyamán jobban beosztom az időmet, sokkal jobban fogom bírni a tanulást és nem lesz túl megterhelő. Hálás vagyok a tanáraimnak a türelmükért és a kitartásukért! Ha nem lettek volna ránk ekkora tekintettel, lehet nem tudtam volna ilyen könnyen beleszokni a digitális oktatásba. Sokkal nagyobb odafigyeléssel írom meg a házi feladataimat, hiszen ennek most nagyon nagy a jelentősége, hogy a későbbiekben ne legyenek akkora nehézségek a tananyaggal. Persze még így se ugyanaz. Számomra is meglepő, hogy ennyire hiányzik a kollégium, az iskola, de mindenekelőtt az osztályom. Egyedül sokkal magányosabb vagyok még úgy is, hogy online tudom tartani a kapcsolatot az osztálytársaimmal. Ennek ellenére szerintem itthon sokkal könnyebb a tanulás, mint a kollégiumban. Én oszthatom be az időmet, és így sokkal szabadabbnak érzem magam. Bár erről megoszlanak a vélemények. Van, akinek romlott az átlaga, de van, akinek sokkal jobb lett. Abban viszont biztos mind egyet értünk a diákokkal, hogy jobb lenne az unalmas, magányos

napok helyett együtt lenni.

Kalmár Kata, 9.f